

Promemoria

Årliga avgifter för finansiering av resolution

Förslag till lag om resolution för försäkringsföretag

24 kap. Finansiering av resolution

Årliga avgifter

7 § Försäkringsföretag och försäkringsgivare från tredjeland med tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Sverige ska betala en årlig avgift till Riksgäldskontoret.

De årliga avgifterna ska användas för att täcka kostnader som ska finansieras med stöd av 1 §.

8 § Den årliga avgiften för försäkringsföretag och försäkringsgivare från tredjeland ska uppgå till 75 000 kronor.

Om det finns särskilda skäl får Riksgäldskontoret sätta ned en årlig avgift.

Avgiften ska betalas in till Riksgäldskontoret senast den 31 januari det år som avgiften avser. Dröjsmålsränta ska tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta ska beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

9 § Årliga avgifter ska tas ut så länge behållningen på det räntebärande kontot för livförsäkring understiger 50 miljoner kronor.

Årliga avgifter ska tas ut så länge behållningen på det räntebärande kontot för skadeförsäkring understiger 50 miljoner kronor.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

Ärendet

Europaparlamentet och rådet har antagit direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, nedan krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Regeringen beslutade den 29 augusti 2024 att ge en särskild utredare uppdraget att bl.a. lämna förslag till hur krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska genomföras i svensk rätt. Utredningen överlämnade den 24 september 2025 betänkandet Krishantering och ändrade rörelseregler för försäkringsföretag (SOU 2025:97). Betänkandet har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Finansdepartement (Fi2025/01786).

I betänkandet föreslås bl.a. att ett finansieringsarrangemang i statlig regi för försäkringsföretag i resolution ska upprättas. Det föreslås att finansieringsarrangemanget ska vara efterhandsfinansierat och administrerat av Riksgäldskontoret (se volym II, avsnitt 18).

I promemorian föreslås att ett finansieringsarrangemang i statlig regi för försäkringsföretag i resolution ska vara delvis förhandsfinansierat genom årliga avgifter.

Årliga avgifter

Promemorians förslag

Försäkringsföretag och försäkringsgivare från tredjeland med tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Sverige ska betala årliga avgifter till Riksgäldskontoret. Sådana årliga avgifter ska få användas för att täcka kostnader som omfattas av finansieringsarrangemanget.

Den årliga avgiften som varje företag ska betala ska uppgå till 75 000 kronor.

Om det finns särskilda skäl ska Riksgäldskontoret få sätta ned en årlig avgift.

En årlig avgift ska betalas in till Riksgäldskontoret senast den 31 januari det år som avgiften avser. Dröjsmålsränta ska tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta ska beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt räntelagen med ett tillägg av åtta procentenheter.

Årliga avgifter ska tas ut så länge behållningen understiger 50 miljoner kronor på det räntebärande kontot för livförsäkring och 50 miljoner kronor på det räntebärande kontot för skadeförsäkring.

Utredningens förslag

Utredningen lämnar inte något förslag om årliga avgifter.

Remissinstanserna

Flertalet remissinstanser berör inte frågan.

Riksgäldskontoret anser att en del av finansieringsarrangemanget ska finansieras genom förhandsavgifter, vilket skulle medföra en mer solidarisk kostnadsfördelning mellan fallerande företag och kvarvarande försäkringsföretag, lägre belastning på de statliga finanserna och att ett avgiftssystem redan finns etablerat den dagen ett resolutionsfall inträffar.

Skälen för promemorians förslag

Avgifter i förtid

Enligt utredningens förslag ska Riksgäldskontoret få ta ut avgifter för kostnader som uppkommer i samband med resolution av ett försäkringsföretag (SOU 2025:97 s. 952–955). Dessa avgifter ska tas ut efter att kostnaderna har uppstått, dvs. efter att ett företag har försatts i resolution och resolutionsmyndigheten har vidtagit resolutionsåtgärder. Syftet med avgifterna är att i efterhand täcka kostnader som får finansieras av finansieringsarrangemanget och Riksgäldskontorets administrationskostnader.

En konsekvens av detta är, som *Riksgäldskontoret* framför, att de kvarvarande företagen ensamma får stå för kostnaderna för det fallerande företaget, vilket i sig kan leda till ett ökat risktagande hos de enskilda försäkringsföretagen. Det är inte rimligt att ett fallerande företag inte alls ska bidra till kostnaderna för att hantera ett eget fallissemang. Redan i det inledande skedet, dvs. när ett försäkringsföretag anses falla, uppkommer kostnader för resolutionsmyndigheten. Det gäller t.ex. kostnader för värdering och extern rådgivning. Om det i detta inledande skede inte finns tillgängliga medel, ökar risken för att de statliga finanserna belastas. Det är inte tillräckligt att medel får tas in i efterhand, om än med kort varsel. Dessutom finns det risk för att det har inträffat en sektorsomfattande kris och att fler än ett försäkringsföretag har allvarliga finansiella problem vid en och samma tidpunkt.

Försäkringsföretag och försäkringsgivare från tredjeland med tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Sverige bör därför betala årliga avgifter till Riksgäldskontoret. Detta är också vad som gäller enligt motsvarande regelverk, se lagen (1995:1571) om insättningsgaranti (12–15 a §§) och lagen (2015:1016) om resolution (27 kap. 12–17 §§). Bestämmelserna för försäkringsföretag bör utformas efter förebild av dessa andra bestämmelser om årliga avgifter.

Belopp m.m.

Tyngdpunkten för finansieringsarrangemanget bör vara avgifter som Riksgäldskontoret får besluta om efter att resolutionsåtgärder har vidtagits, dvs. när kostnaderna för resolutionen har uppkommit.

Avgifter i förtid bör främst användas för kostnader som uppkommer för en resolutionsmyndighet i ett inledande skede. I första hand torde det röra

sig om kostnader i samband med fastställande av fallissemang eller ett beslut om resolution. I huvudsak bör det vara kostnader för värderingar, tillämpning av resolutionsverktyg och kostnader för rådgivning. Avgifterna bör även kunna användas till att täcka övriga kostnader som omfattas av finansieringsarrangemanget. I det inledande skedet bör det röra sig om samma typ av kostnader oavsett om det är ett liv- eller skadeförsäkringsföretag som är föremål för resolution. Årliga avgifter bör därmed skäligen bestämmas till 75 000 kronor för både liv- och skadeförsäkringsföretag. I likhet med de avgifter som ska tas ut i efterhand, bör de årliga avgifterna betalas in på respektive räntebärande konto för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag.

Riksgäldskontoret bör i särskilda fall få sätta ned en årlig avgift.

Den årliga avgiften ska betalas senast den 31 januari det år som avgiften avser. Dröjsmålsränta bör tas ut på avgifter som inte betalas i tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta bör beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt räntelagen med ett tillägg av åtta procentenheter.

Som anges ovan ska tyngdpunkten vara de avgifter som ska tas ut i efterhand. Det bör därmed finnas ett tak för de årliga avgifterna (jfr 15 a § lagen om insättningsgaranti och 27 kap. 13 § fjärde stycket lagen om resolution). Detta tak bör bestämmas till 50 miljoner kronor. Årliga avgifter bör därmed få tas ut så länge behållningen på det räntebärande kontot för livförsäkring understiger 50 miljoner kronor. Motsvarande bör gälla för avgifter som sätts in på det räntebärande kontot för skadeförsäkring.